

Sázavské listy

Z OBSAHU

Strana 2-3 Zprávy z radnice – Vyšel sázavský kalendář. Sázava má nového starostu. Názor zastupitele – Jak to bylo... Ze života města – Testování. Knihovna. **Strana 4-5** Zprávy ze sociální oblasti – SK 55+. Darujte oblečení. Naše zahrada – Leden na zahradě. Sport. **Strana 6-7** Kulturní akce – Kino. Woskovky. Inzerce **Příloha** Novoroční literární příloha.

číslo 1

LEDEN 2022

PERIODICKÝ TISK ÚZEMNÍHO SAMOSPRÁVNÉHO CELKU zdarma*, prodej 5 Kč

PF 2022

Foto: Richard Strouhal

Vážení spoluobčané, přejeme vám šťastné vykročení do nového roku, hodně zdraví, síly a životního optimismu.

Město Sázava

Slovo starosty

Milí spoluobčané, konec roku 2021 nám přinesl nejedno překvapení v podobě další covidové vlny, rostoucí inflace, zvýšení cen energií a k tomu také zvolení nového starosty. S velkou pravděpodobností se dá očekávat, že viry budou stále útočit, cenám se nebude chtít padat a bez elektřiny a plynu se prostě neobejdeme, ať už stojí cokoliv.

To asi není nejlepší začátek novoročního poselství starosty. Ještě bych tu mohl bilancovat, co všechno se nám v roce 2021 podařilo vybudovat

a před jakými výzvami stojíme nyní. Zkusím to ale trochu jinak. Stejně nejspíše a s obavami, jak bychom se mohli dívat na začátek nového roku, jsem i já před pár dny vstupoval na půdu našeho městského úřadu. Procházel jsem chodbou a mimoděk vyslechl telefonický rozhovor v jedné z našich kanceláří. Našeho zaměstnance jsem slyšel zřetelně, slova zřejmě starší dámy na druhém konci telefonu pouze matně, ale nebylo těžké si domyslet plné znění rozhovoru.

pokračování na str. 2

** Lednové Sázavské listy jsou zdarma do schránky pro občany Sázavy, Bělkozel, Čerenic a Dojetřic, v prodeji za 5 Kč. Únorové vydání opět pouze v prodeji.*

pokračování ze str. 1 – Co nás čeká v roce 2022

„Dobrý den, Městský úřad Sázava, co byste si přála?“

„Před časem jsem od vás dostala složenku, ale asi jsem ji ztratila a teď nevím, kolik vám mám zaplatit,“ odpověděla provinile starší paní.

Úředník poznává, o koho se jedná a milým, klidným hlasem odpoví:

„Nic se neděje paní..., nemám to teď přímo u sebe, ale když mi řeknete své telefonní číslo, částku vyhledám a zavolám vám.“

„No, víte, já ale z paměti své číslo neznám,“ odpoví paní nešťastně, protože předpokládá, že kvůli její neschopnosti se za chvíli zboří svět.

Na tváři úředníka se objeví úsměv, chvíli přemýšlí a pak reaguje s neskutečným klidem a citem:

„To vůbec nevádí paní..., my tady najdeme vaši složku a složenku vám znovu pošleme poštou.“

Na druhé straně slyším balvan, který spadl z beder nejmenované babičky, protože tahle odpověď byla přesně ta, kterou chtěla slyšet a pak jen přešťastné kouzelné slůvko „Děkuji“.

Rozhovor jak vystřížený z vánočního dílu nějakého nekonečného seriálu zafungoval i na mě. Obavy jsou pryč a najednou si vykračuji mnohem jistěji. Právě jsme pomohli jednomu člověku a já jsem toho součástí. Není to nádhra! Pravda, všichni zaměstnanci našeho úřadu asi nebudou tak empatictí a asi ani naši občané tak uvědomělí, aby se radovali, že nám mají něco zaplatit, ale mám důkaz, ono to existuje!

Zřejmě nás v roce 2022 nečeká nic lehkého, ke globální inflaci a rostoucím cenám úplně všeho se v našem městě ještě přidá uzavírka mostu a železničního viaduktu. Je proto hezké vidět, že vlídné slovo a vzájemná pomoc pořád fungují. Tak ať si jich v roce 2022 užijeme co nejvíce.

Holdně štěstí a hlavně to zdraví!

Vladimír Dvořák, starosta

Starostou města byl zvolen **Mgr. Vladimír Dvořák**, členkou rady města **Bohumila Boušková**, předsedou finančního výboru **MVDr. Tomáš Fiala**. Byl schválen rozpočet města na rok 2022 – rozpočet byl sestaven jako vyrovnaný, příjmy i výdaje předpokládáme ve výši 103 mil. Kč. Dále byl schválen střednědobý výhled rozpočtu města na roky 2023–25. Předpokládáme, že i v letech 2023–25 bude rozpočet města vyrovnaný, nepředpokládáme přijetí úvěrů nebo půjček.

Kompletní zápis z jednání zastupitelstva je zveřejněn na webových stránkách města. AV

OZNÁMENÍ O ZMĚNĚ CENY VODNÉHO A STOČNÉHO

Dovolujeme si vám oznámit, že od 1. 1. 2022 dochází k úpravě ceny vodného a stočného. V roce 2022 bude účtováno vodné za 1 m³ ve výši 51,86 Kč bez DPH, tj. **57,05 Kč s DPH 10 %** a stočné za 1 m³ ve výši 42,69 Kč bez DPH, tj. **46,96 Kč s DPH 10 %**. VHS

VYŠEL SÁZAVSKÝ KALENDAŘ

Město Sázava vydalo kalendář pro rok 2022: **Sázava objektivem Davida Jandy**. Kalendář je v novém větším formátu s celostránkovými fotografiemi a je možno ho zakoupit v infocentru a trafikách. Miš

SÁZAVA MÁ NOVÉHO STAROSTU

V pondělí 13. prosince se uskutečnilo v letošním roce poslední zasedání Zastupitelstva města Sázava. Hlavním bodem jednání byla volba starosty města a rozpočet města.

NÁZOR ZASTUPITELE

JAK TO BYLO...

Bývám často dotazován, jak to vlastně bylo s odvoláním starosty města Ing. Koldcsitera, neboť prý se má za to, že jsme odvolání jako opoziční zastupitelé iniciovali. Ve skutečnosti vyšla iniciativa ze strany SPORT PRO, tedy uskupení zastoupeného v současném vedení města.

V pátek 17. 9. 2021, jsem obdržel SMS zprávu, zasloupanou Mgr. Dvořákem, ve které mi sděluje, že: „píše se mi to těžce, ale možná situace na městě dospěla k bodu, že i ten rok do příštích voleb je příliš dlouhá doba na to, aby se s tím nic nedělo. Uvítal bych, pokud bychom se mohli na chvíli sejít. Pro začátek bych asi preferoval nezávazné setkání nás dvou a potom, pokud najdeme společnou řeč, tak i s ostatními z našich stran.“

S Mgr. Dvořákem jsme se sešli v neděli 19. 9. V krátkém rozhovoru popsal důvody, proč chtějí starostu odvolat a na můj dotaz, jak si představuje vedení města po jeho odvolání, uvedl, že starostou města chce být on, mimo jiné i proto, že v současné době nemá pracovní angažmá. Na to jsem reagoval, že si – jako již pětičlenný zastupitelský klub – rozhodně hodláme nárokovat zastoupení ve vedení města. Hned v pondělí 20. 9. 2021 jsem vše konzultoval se zastupiteli za STAN a zastupitelkou Monikou Šimůnkovou, která k nám přešla od FK.

Po krátké debatě jsme se rozhodli odvolání podpořit a podepsat žádost o svolání zastupitelstva města, na kterém bude starosta odvolán. Žádost s našimi pěti podpisy a třemi podpisy zastupitelů za SPORT PRO jsem osobně předal na MÚ dne 22. 9. 2021. Místostarostka Mgr. Pospíšilová svolala (v zastoupení starosty, který nebyl přítomen), zastupitelstvo na 4. 10. 2021.

29. 9. 2021 následovala další schůzka Mgr. Dvořáka, Mgr. Pospíšilové, Radka Tupého a mne, během které jsme probírali možné rozvržení funkcí v eventuálním novém vedení města. Za STAN jsme vznesli požadavek na funkci místostarosty a minimálně jednoho člena rady. Navrhli

jsme zřídit post 2. neuvolněného místostarosty – což Zákon o obcích umožňuje. Rozdělení kompetencí neuvolněných místostarostů by pak bylo následující: Mgr. Monika Pospíšilová – sociální služby, tělovýchova, školství, kultura; Petr Šibrava – investice, veřejné zakázky, majetek města, technické služby. V průběhu diskuse přišla řeč i na obsazení míst v radě a výborech, zatím bez konkrétních jmen. Na závěr setkání vyslovil Mgr. Dvořák, jako potencionální starosta, podporu tomuto návrhu, zejména z důvodů nutné konsolidace města v oblasti řízení a veřejných zakázek.

Totální obrat pak přišel 2. 10. 2021, když jsme se sešli ve stejné sestavě, pouze Radka Tupého vystřídala Mgr. Kotzotová. Na této schůzce Mgr. Dvořák zpochybnil předjednané rozdělení míst ve vedení města. Jako důvod uvedl zásadní nesouhlas MVDr. Fialy, třetího zastupitele za SPORT PRO s tím, abych já osobně zastával jakoukoliv funkci ve vedení města. Mgr. Dvořák tlumočil doslovně i jeho argument: že by se pan doktor Fiala po mém zvolení „nemohl podívat svému otci do očí“. V tomto okamžiku bylo jasné, že pro podporu jakéhokoliv společného uspořádání máme pouze 7 hlasů, což nestačí.

V neděli 3. 10., den před jednáním svolaného zastupitelstva, jsem se sešel s Ing. Vtípílem, současným radním, který mi sdělil, že s navrženým uspořádáním, tedy starosta, 2 neuvolnění místostarostové a 2 členové rady nemá problém, čímž byl defacto přislíben osmý hlas pro náš návrh. V den jednání svolaného zastupitelstva, hodinu před zahájením, však oznámil Mgr. Dvořák, aniž by uvedl relevantní důvod, že připravený návrh rovněž nepodpoří. Následně byl na jednání zastupitelstva města skutečně starosta odvolán, načež Mgr. Dvořák oznámil, že v současné době on starostou být nechce. Tím bylo jednání v podstatě ukončeno s „patovým“ výsledkem: vedení města bez starosty, rada města pouze čtyřčlenná.

6. 10. 2021 vyšel v Benešovském deníku článek, kde odvolaný starosta říká, že další jednání o vedení města bude probíhat mezi FK a PRO SPORT. Ještě ten den jsem napsal e-mail Mgr. Dvořákovi a Mgr. Pospíšilové s dotazem, jestli neví, jak to bylo myšleno. Odpověď Vladimíra Dvořáka zde: „My s Monikou (tedy hlavně Monika) teď trávíme dost času na úřadě, s bývalým starostou žádná jednání v tuhle chvíli nevedeme, večera mi 2x zavolal jeden bláznivější návrh než druhý, o kterých nemá smysl ani uvažovat. Bereme to tak, že jsme si rozhněvali vás oba, necháme to vychladnout, ale ne moc dlouho, kvůli fungování úřadu. V pondělí po radě dáme v rámci našeho hnutí hlavy dohromady a předpokládám, že začneme zase jednat, ať se někam pohneme. S tím článkem ani s tím, co se tam píše, nemáme nic společného.“

7. 10. jsem zašel na MÚ za Mgr. Pospíšilovou. Řekla mi jen, že o dalším jejich postupu a strategii nic neví. Zmínila se taktéž, že by ona považovala za rozumné, abych se i já zúčastnil jednání rady města v pondělí 11. 10. Že jsem připraven zúčastnit se rady jsem vyjádřil Mgr. Pospíšilové a Mgr. Dvořákovi ten den e-mailem – bez odpovědi.

V pondělí 11. 10. jsem se potkal s Mgr. Pospíšilovou na náměstí. Na můj dotaz, co je nového, odpověděla, že neví, že se s Mgr. Dvořákem neviděla a že dnes, tedy 11. 10. se potkají všichni a dají vědět – nedali. Taktéž se dotázala, zda jsem obdržel pozvání na dnešní radu města. Popravdě jsem odpověděl, že nikoliv.

První prosincový den zaslal Mgr. Dvořák e-mail, ve kterém ujišťuje zastupitele za STAN, že s nimi chce nadále spolupracovat, ovšem

s podmínkou, že já se nebudu nikde ve vedení města angažovat. Cituji z e-mailové zprávy:

Největším problémem je tu teď vztah Petr a Ivan. Proto si dovoluji mít na Petra obrovskou prosbu. Jestli bys někde ve skrytu duše, jako úplně poslední možnou variantu, o které by se dalo aspoň trochu uvažovat, mohl připustit, že byste poslali svého zástupce do rady, zástupce do kontrolního výboru, převzali vedení finančního výboru, ale ty bys zůstal jako šedá eminence v ústraní?

Tuto „kádrující“ nabídku jsme však, po rozsáhlé e-mailové diskusi, jako zástupci STAN odmítli.

V pondělí 13. 12. 2021 proběhlo veřejné zasedání zastupitelstva města. V rámci programu proběhla volba starosty, stal se jím, dle očekávání Mgr. Dvořák, byla dovolena radní, B. Boušková, zvolen nový předseda kontrolního výboru, Dr. Fiala. Uvolněné místo předsedy kontrolního výboru, které bylo nečekaně nabídnuto nejprve R. Tupému a pak mně, zůstalo neobsazené. Oba jsme ho, z již výše zmíněných důvodů, odmítli.

Po bývalém starostovi zůstala poměrně slušná porce pochybných transakcí zejména v oblasti veřejných zakázek. Některé prezentoval na včerejším jednání nově zvolený starosta. Nemyslím si, že to byla pouze osobní pochybení bývalého starosty. Pochybuji totiž, že řada z těch prezentovaných kauz, kdy město přišlo reálně o nemalé finanční částky, prošla bez vědomí rady města. Rady města, která se po včerejšku, až na jedno jméno, nezměnila.

Petr Šibrava, 14. 12. 2021

ZE ŽIVOTA MĚSTA

**POZOR
ZMĚNA**

**TESTOVÁNÍ VEŘEJNOSTI
NA COVID 19 V SÁZAVĚ**

Medical JT s.r.o.

Budova zdravotního střediska 1. patro, Školská 434, Sázava,
ve středu odběrový stan u zdravotního střediska

pondělí: 15:00-17:00, středa: 13:00-16:00, pátek: 10:30-15:00

V současné době bez nutnosti rezervace termínu, rezervační systém může být v budoucnu zaveden na základě vyhodnocení potřeby

V našem odběrovém místě testujeme:

- samoplátce (na místě možno hradit kartou nebo hotově, ceny dle regulace MZ)
- indikované pacienty se žádankou od lékaře nebo KHS (hrazeno z veřejného zdravotního pojištění)
- testování zdarma při využití nároku ze zdravotního pojištění (2x měsíčně PCR pro očkované, 5x měsíčně PCR pro rozočkované a osoby do 18 let) při splnění podmínek Ministerstva Zdravotnictví
- antigenní testy pouze pro samoplátce (již nejsou hrazeny ze zdravotního pojištění)
- při odběru je nutné se prokázat kartičkou pojištěnce a průkazem totožnosti

PCR testy

- výsledky PCR testu jsou nejpozději následující den do půlnoci po odběru
- komfortní odběry (z kraje nosu), výsledky e-mailem
- včetně mezinárodního certifikátu
- v případě nároku možno hradit z veřejného zdravotního pojištění – jinak 814 Kč

Antigenní testy

- používáme pouze v EU uznávané testy – 200 Kč/test
- výsledky testu cca do 15 min. od odběru
- včetně mezinárodního potvrzení na e-mail nebo v tištěné podobě přímo na místě
- komfortní odběry z kraje nosu
- nelze hradit z veřejného zdravotního pojištění

**MĚSTSKÁ KNIHOVNA SÁZAVA
OZNAMUJE**

Z důvodu plánované revize knihovního fondu bude Městská knihovna Sázava **UZAVŘENA** v termínu **od 3. 1. 2022 do 31. 1. 2022**. Upozorňujeme čtenáře, že nebude možné knihy vracet ani půjčovat. Děkuje za pochopení a těšíme se na vás v únoru 2022.

KNIHY JINDRY MANNOVÉ

Pokud byste si chtěli zakoupit knihy Jindry Mannové, která v Sázavě prožila více jak 50 let života – je možno v infocentru v Sázavě, nám. Voskovce a Wericha, též na internetu – Kosmas nebo Stehlík, v knihkupectvích. **Knihy: Duhové povídky, Ona a On a jiné povídky, Zachyceno síti života, Stopy zanechané životem.**

Sázavská komunita 55+

VÁNOČNÍ TVOŘENÍ

Tvořivé akce máme v komunitě moc rádi. Advent byl za dveřmi, tak je potřeba si vánočně a slavnostně vyzdobit dům či byt. Naše báječné lektorky, Líba s Helou, si pro nás tvořilky připravily skvělou nabídku. Mohly jsme si nazdobit věnec, svícen a zkompletovat skřítku. Pracovní stoly nabízely pestrou škálu komponentů. Při vůni kávy nebo čaje a za krásných melodií naší známé Kateřiny Ševidové a vánočních koled jsme pustily uzdu fantazii a ponořily se do výroby. Každý výrobek byl úžasný a obdiv ostatních byl opravdu od srdce. Naše nejmladší tvořilka Alička (4,5 let) vydatně pomáhala mamince a bavila nás svou bezprostředností a obdařila nás

svým pohledem na svět dospěláků. Děkujeme všem zúčastněným za super tvořivé odpoledne a vás ostatní zveme na další, teď už jarní, tvoření.

STROM ANDĚLŮ

Stalo se dobrou tradicí, že na náměstí se vždy v období Velikonoc nazdobí stromy velikonočními vajíčky. Napadlo nás, že bychom mohli ozdobit stromy i o Vánocích a to anděly. Krásný nápad má svou podobu – nejen andělé, ale i další vánoční motivy visí a krásí náměstí. Oceňujeme vlastní výrobu, ale i zakoupené jsou krásné. Fantazii se meze nekladou. Děkujeme a pojďme spolu dělat naše město ještě krásnějším.

IV SÁZAVĚ MIKULÁŠ NADĚLOVAL

Jak vznikla tradice mikulášské nadílky a proč se dávají dárky do punčoch? Celý život sv. Mikuláše je opředen mnoha legendami. Jedna z nich např. vypráví o tom, jak v jeho rodném městě se dostala jedna rodina šlechtického původu do velké nouze. Otec, který neměl na věno pro své tři dcery dokonce uvažoval o tom, že je prodá. Mikuláš se o tom dozvěděl a za noční tmy jim hodil do okna měšec s penězi, které měly postačit jako věno pro první dívku. Totéž udělal ještě dvakrát a svými milosrdnými skutky utvrdil rodinu ve víře v Boží lásku a uchránil ji.

Další legenda vypráví, že v Mikulášově době docházelo, při nesplácení dluhu, k odebrání dítěte do zástavy a to mohlo být prodáno i na trhu s otroky. Také těmto rodinám sv. Mikuláš pomohl tím, že vkládal obnos do oken. Další verze příběhu o obdarovávání dívek hovoří o tom, že třetí vhozený měšec s penězi neplánovaně padl do zavěšené punčochy, která se sušila. To vedlo k tradicím dávání punčoch za okno a k jejich použití jako dárkového balení.

Tradice spojené s legendou sv. Mikuláše a jeho štědrostí jsou velmi pestré. V českých zemích se mikulášská nadílka odbývá vždy v podvečer světcova svátku, kdy Mikuláš sestupuje z nebe po zlatém žebříku a pak chodí tam, kde jsou děti. Nejstarší zápisy o tom u nás existují ze 13. století. Hlavní postava je Mikuláš, jeho vlídná vousatá tvář vyvolává pocit moudrosti a laskavosti. Každá dětská dušička čekala s notnou dávkou nervozity a strachu na zvonek a rachot řetězu. Do místnosti vkročil důstojným krokem svatý Mikuláš v bílých šatech s červeným pláštěm, na hlavě měl lesklou zlatou biskupskou čepici s křížem, v levici berlu a v pravici dlouhý postříbřený prut. Dlouhý vous měl až po pás. Vedle něj se postavil krásný bílý anděl s pleteným košíkem, v kterém bylo plno dárků pro děti. Za nimi se vehnal čert rachotící řetězem. Strach byl tak veliký, že se děti schovaly pod stůl nebo za mamčinu sukni. Mikuláš dobře věděl, kdo byl hodný a kdo zlobil. Třesoucím se hlasem se dovypráví básnička nebo zazpívá písnička a začne se slibovat polepšením. Upřímná radost a úleva je vždy při odchodu této návštěvy.

Mikulášská nadílka v našem městě byla přímo kouzelná. Čtveřice postav

(Mikuláš, anděl, čert s čertíci) přišla pozdravit přítomné z naší komunity na náměstí a za básničku nebo písničku obdarovala malým dárečkem. I na hříchy a dobré skutky došlo. Za chvíli se z básniček stalo doslova literární pásmo. Někteří mají opravdu „Dobrou myslivnu“. Ti, co se nemohli dostavit, nepřišli zkrátka a dočkali se. S košem sladkostí a košíkem jablek si čtveřice vyzkoušela svou fyziku. Procházka celou Sázavou skončila Na Závrtku, kde paní Květuška Danešová všechny dojala básničkou z dětství. Poslední dveře, které se otevřely, byly u Aničky Greyerové, kde i na čtveřici (zmučenou únavou) čekal stůl dobrot. Naše komunita obdarovala celkem čtyřicet lidíček. Všem moc děkujeme za krásnou atmosféru, kterou jste nám svým přijetím do vašich domovů vykouzlili.

Vážení přátelé,

užívejte si jedinečné a nezapomenutelné momenty, ty, kdy zima maluje na tabulky oken, venku se k zemi snáší nebesky třpytivé sněhové vločky a nepopsatelným tichem, které prostupuje celou krajinou, se pod ochrannými křídly strážců všeho dobrého šíří dětský smích.

Teplý čaj vás pohladí na duši a vy si užíváte neopakovatelné chvíle se svými nejbližšími. Vychutnejte si tyto okouzující momenty v blízkosti své milující rodiny s láskou a vděčností, s úsměvem na tváři a naplno vnímejte štěstí.

Z celého srdce vám přejeme, ať je pro vás nový rok 2022 plný poznání, radosti a lásky. Ať přinese plno nezapomenutelných okamžiků, které vás na cestě potkají.

Koordinátoři SK 55+

A proč to vlastně nedarovat

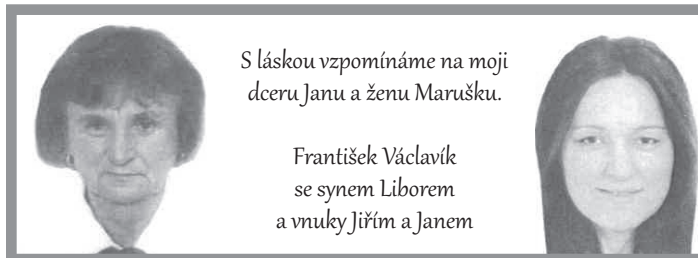
Občas vás při pohledu do skříně napadne, že není nafukovací, a že ten nový kabát nejspíše už do té skříně prostě nedáte? Myslím, že většina z nás tento problém důvěrně zná. Pokud odhlédneme od genderových témat, bude se to týkat převážně žen.

Jenže přece ty věci nevyhodíme, že? Proto je tu varianta, že můžeme staré oblečení i darovat některé ze sociálních služeb. Darováním oblečení, a to především toho teplého, někoho ochráníte před zimou, a věřte, že když nemáte vytápěné ubytování, tak noc v zimě bývá opravdu velmi chladná. Je to vlastně oboustranné zahřátí. Vy budete mít hřejivý pocit u srdce, a obdarovaný bude opravdu v teple a také jistě s pocitem, že si cení darované věci, díky které spíše může přečkat tyto chladné noci. Stejně je to i s kempinkovým vybavením. Možná máte doma nějaké, které už neodpovídá dnešním trendům, aby bylo co nejlehčí a vodu vařilo do 30 s od zapnutí. Lidem bez domova nevádí, když budou mít v batohu těžší vařič, který sice výkonem neoslní, ale zajistí vodu nakonec uvaří. Díky tomu, jak my lidé stále konzumujeme nové a nové věci zapomínáme na to, že i ty staré, ne třeba už úplně vzhledné, ale funkční, mohou dále posloužit.

Naše organizace vám ráda pomůže s tím, aby se toto vše, co vy již nevyužijete, předalo těm, kteří tyto věci potřebují.

Pokud se rozhodnete, že ulehčíte vaši skříně, či policiče ve sklepě, ozvěte se nám na Facebook **Centrum adiktologických služeb Benešov**, či na tel. číslo **603 478 707**, rádi se s vámi domluvíme, a pro věci si k vám i můžeme dojet. Děkujeme za všechny, kteří díky vám budou v teple.

VZPOMÍNKA

S láskou vzpomínáme na moji dceru Janu a ženu Marušku.

František Václavík
se synem Liborem
a vnuky Jiřím a Janem

LEDEN NA ZAHRADĚ

Uskladněné hlízy jirinek, mečíků, begónií apod. pravidelně kontrolujeme z hlediska výskytu skládkových chorob (plísňe, hniloby). Můžeme urychlit některé venkovní druhy cibulovin (hyacinty, tulipány, narcisy).

Pokojevé květiny zaléváme jen střídme a téměř nepřilhojujeme. Kontrolujeme výskyt chorob a škůdců. V bytech se sušším vzduchem nezapomeneme na zvlhčování okolního prostoru pomocí odpařovačů a rosičů. Substrát u přezimujících kbelíkových rostlin (fuchsie, oleandry, fikovníky, durmany apod.) udržujeme sušší, aby nedocházelo k zahňování kořenů. Nezapomínáme na občasně vyvětrání celého prostoru. Teplotu udržujeme od 5 do 10 °C. U neopadavých druhů je nutný přístup světla (citrusy, myrty, oleandry).

Mezi převisle rostoucí pokojové květiny patří voděnky. Rod zahrnuje řadu různě zbarvených druhů a hybridů. Rostliny vyžadují dostatek světla a chladnější místnost, především přes zimu. Nevýhodou těchto rostlin je krátkověkost, takže je u nich nutné časté přemnožování a zmlazování. Řízky výborně zakoření i v nádobě s vodou.

Odstraňujeme sníh a námrazu na stálezelených keřích, případně koniferách, aby se nerozlomily, u sloupových forem je dobré větve svazovat. Sníh může poškodit i dřeviny v nádobách na terase nebo balkóně, také holomráz citlivé dřeviny silně poškozuje, proto je třeba vědět, které rostliny je vhodné na zimu umisťovat do bezmrazých prostor s dostatkem světla.

Za bezmrazých dnů můžeme začít s průklestem u okrasných dřevin, ale pozor, u keřů kvetoucích na jaře odstraňujeme pouze suché a odumřelé výhony, pokud si nejsme jisti, je vhodné počkat s řezem až na předjaří. Přilhojujeme kompostem, rozleželým hnojem, popřípadě průmyslovými hnojivy. Pokud močůvkujeme, pak na sníh, nikoli na zmrzlou holou půdu.

Odstraňujeme starou odumřelou borku, mechy a lišejníky na kmelech a kosterních větvích na předem připravenou plachtu, odstraněný odpad spálíme.

Můžeme začít s řezem starších stromů jabloní a hrušní, které jsou

zanedbané nebo které mají malé přírůstky. Odstraňujeme hlavně křížící se, zahušťující, převislé a odumřelé větve. U stromů, které vykazují větší roční přírůstky než 30 cm ponecháme provádění řezu na období dubna. Případně brzké provádění řezu u těchto stromů v období ledna až března vede k malé plodnosti, vyprovokování velkých přírůstků v následující vegetaci a fyziologických poruch u plodů.

Pravidelně kontrolujeme stav oplocení, případně opravíme zjištěné závady.

V bezmrazých dnech můžeme odebírat rouby z jižní části zdravých stromů. Na odebírání rouby nesaháme v žádném případě holou rukou. Rouby označené jmenovkou zakládáme do vlhkého písku v chladném sklepě, nebo je můžeme uložit na severní straně budov.

Přikrmujeme užitečné ptactvo, které mimo jiné plní v zahradě funkci regulátora hmyzích škůdců. Mezi nejužitečnější patří všechny druhy sýkor, které za vegetace v době krmení mláďat sesbírají takovou hmotnost hmyzu, kolik samy váží. Ke krmení sýkor je velmi vhodné slunečnicové semínko.

Petr Kumšta

SÁZAVSKÝ SPORT

FOTBAL

Pořadí po podzimu

1. B třída skupina D

- Jevany 33 (36:11)
- Úvaly 32 (33:9)
- Teplýšovice 28 (34:15)
- Miřetice 26 (35:18)
- Uhlířské Janovice 26 (25:20)
- Kunice 23 (34:14)
- Vyžlovka 17 (18:24)
- Sázava A 14 (18:23)
- Jílové 14 (20:27)
- Říčany 13 (23:40)
- Olbramovice 10 (17:39)
- Senohraby 9 (16:40)
- Kondrac 8 (19:31)
- Suchdol 7 (14:31)

Nejlepší střelci Sázavy:

Švec 5, Chuchla 3, Kalivoda D. 3

3. B třída

- Červené Janovice 39 (84:9)
- Horní Bučice 27 (48:25)
- Uhlířské Janovice B 26 (39:23)
- Vlkaneč 25 (36:32)
- Záboří n. L. 23 (32:21)
- Bratčice 22 (40:29)
- Zbýšov 21 (41:28)
- Rataje n. S. 19 (23:44)
- Kluky 13 (18:47)
- Sedlec B 12 (26:52)
- Bílá Podolí B 10 (19:41)
- Miskovice 6 (15:46)
- Tupadly B 4 (13:38)

Nejlepší střelci Sázavy:

Keltner 6, Kilián 6, Zeman 3

Dorost – 1. A třída skupina C

- Velký Osek 31 (43:18)
- Vlašim B 28 (88:16)
- Městec Králové 26 (42:14)

- Pečky 26 (44:20)
- Suchdol 18 (31:23)
- Vrdy 17 (39:49)
- Jestřábí Lhota 15 (33:35)
- Ostrá/Lysá 15 (35:38)
- Nehvizdy 14 (32:36)
- Osředek/Sázava 14 (37:50)
- Zruč n. S. 10 (23:57)
- Louňovice 8 (26:49)
- Červené Pečky 3 (12:80)

Starší žáci – Okresní přebor

- Sázava 28 (75:13)
- Zruč n. S. 24 (71:16)
- Suchdol/Uhl. Janovice 24 (54:10)
- Čáslav Dívky 17 (20:21)
- Malín 16 (38:29)
- Tupadly 14 (26:27)
- Bratčice 12 (22:56)
- Nové Dvory 6 (30:48)

- Malešov/Křesetice 6 (12:47)
- Zbraslavice 6 (21:61)
- Záboří n. L. 6 (1:58)

Nejlepší střelci Sázavy:

Pištinek 30, Zinke 13, Smolík

Mladší žáci – Okresní přebor

- Kutná Hora B 28 (93:12)
- Zruč n. S. 27 (64:21)
- Sázava 22 (64:26)
- Uhlířské Janovice 21 (74:28)
- Malín 21 (85:57)
- Chotusice 16 (38:41)
- Vrdy 15 (52:45)
- Suchdol 12 (33:49)
- Čáslav C 9 (31:59)
- Křesetice/Malešov 4 (17:75)
- Církvice 3 (17:92)
- Hlízov 0 (11:74)

Nejlepší střelci Sázavy:

Procházka 21, Habart 10, Neumann 10

ŠACHY

Regionální soutěž skupina C

Sázava – Stříbrná Skalice D 2,5:2,5,
body: 1: Závůrka, Laube, 0,5: Závůrková

ŠIPKY

1. liga E

Sport club 1930 I Praha – DC Sázava
12:6 (26:15)
Sázava Dart Cup 2021 –
konečné pořadí:
1. Stejskal 1020, 2. Řepa M. 980,
3. Filandr 910 atd. (celkem 56 hráčů)

NOHEJBAL

Konečné pořadí 2021

- Sázava 13 (49:31)
- Příšimasy 9 (42:38)
- Český Brod B 8 (41:39)
- Kostelec n. Č. I/Konojedy 7 (39:41)
- Velim 3 (29:51)

JK

Program kina v lednu

Neděle 9. 1. / 17:00 / DRAČÍ PRINCEZNA

Jsou Vánoce, všude znějí koledy a ve městě se objevil drak. Vlastně spíš malý vystrašený dráček, který sem zabloudil z bájně dračí země. Spřátelí se s ním devítiletá Sára, do party přiberou stejně starého Mortimera a všichni společně převrátí letošní svátky klidu a míru vzhůru nohama. Na jejich dobrodružství bude malé městečko vzpomínat ještě roky. Aby ne, drak je sice výjimečný kamarád, ale do našeho světa se moc nehodí. Je to pořád ještě nemotorné mládě, vzbuzuje pozornost a někdy začne plivat oheň v tu nejméně vhodnou chvíli. Na celou povedenou trojku se brzy začnou upírat zraky rodičů, policie i televizních štábů. Nezbyvá, než všem utéct a pomoci dráčkovi zpátky domů, do jeho dračí země ve skalách. Drak se ale musí pokusit vzlétnout a vše směřuje k opravdu ohnivému finále. Rodinné dobrodružství Dračí princezna spojuje evropské mýty se současným světem, natáčelo se v Česku.

Rodinný, Pohádka / Norsko / 2020 / 82 min. / přístupný / 120 Kč*

Neděle 16. 1. / 19:00 / MACHR NA 30 DNŮ

Hlavním hrdinou je nemotorný zbabělý mladý policajt Rayane, který léta snáší šikanu od svých kolegů. Celý Rayanův život změní mylná diagnóza jeho ošetřujícího lékaře, po které si konečně začne užívat život naplno. Seznam toho, co by chtěl mladý policajt zažít, než zemře, jej přivede do víru bláznivých zážitků. Po několika zhýralých dnech v Las Vegas dostane nápad, jak oslnit vysněnou ženu Stéphanii a konečně se stát hrdinou, kterým celý život toužil být – Ryan se rozhodne rozbít vyhlášenou síť obchodu s drogami.

Komedie / Francie / 2020 / 87 min. / 15+ / 100 Kč*

Neděle 23. 1. / 17:00 / MŮJ SOUSED TOTORO

Film si okamžitě podmaní srdce diváků jakéhokoli věku svým unikátním spojením civilního příběhu s ohromující obrazotvorností. Vše při tom začíná obyčejným stěhováním na venkov. Dvě sestry, starší Sacuki a malá Mei, spolu s tatínkem přijíždí do nového domu v malebné krajině stranou městského shonu. Jejich maminka se v nedaleké nemocnici léčí z dlouhodobé nemoci, a tak musí asi desetiletá Sacuki zastat její roli v rodině. Při tom ale nové prostředí skýtá tolik fantastických příležitostí pro dětskou zábavu. Obzvláště, když malá Mei objeví, že v nedalekém lese bydlí roztomilý lesní duch Totoro.

Animovaný, Rodinný, Dobrodružný / Japonsko / 1988 / 86 min. / přístupný / 100 Kč*

Neděle 30. 1. / 19:00 / KURZ MANŽELSKÉ TOUHY

Páry, toužící po návratu vášně a touhy do svého partnerství, přijedou na kurz ambiciózního párového terapeuta Mazla (Vojta Kotek), který rází teorií, že partnerské štěstí stojí na maximální blízkosti obou partnerů, duševní i tělesné. Jenže velmi pevné objetí se může snadno proměnit ve škrcení, škrcení v udušení, terapie v touhu po vraždě. Zvláště když se napětí hromadí celé roky. Helena (Lenka Vlasáková) tak dlouho čelí výčitkám svého manžela (Stanislav Majer), že jej tiskne málo, až ho jednou obejme příliš pevně. Udělala to schválně? Nebo jen podvědomě? Nebo to byla nešťastná náhoda? Zpočátku to možná neví ani ona sama. Může někdo někomu při vroucím objímání držet tepnu tři minuty omylem? A kdo je tedy vinen? Helena? Sama oběť? Nebo jen ta blbá objímací metoda? Kolem sympatické hrdinky se stahuje smyčka, střet světa partnerských vztahů s logickou vyšetřovací mašinerií vyznívá komicky, ale pro hrdinku nemusí dopadnout dobře. Snad jedině, kdyby se zjistilo, že i kriminalisti jsou jenom lidi... Tomu pitomci, co si o to koledoval, už původní život nikdy nevrátí, ale prožít můžou ostatní čtyři páry, které si sem původně přijely upevnit manželství. Možná pochopí, že udržovat si prostor, svobodu a kyslík může paradoxně znamenat být si blíž. A toužit po sobě.

Komedie / Česko / 2021 / 90 min. / 12+ / 120 Kč*

*senioři na všechna představení kina 20 Kč

Navzdory nepříznivé situaci jsme se v uplynulém roce snažily vám i vašim dětem vykouzlit úsměv na tváři.

V první polovině roku jsme vymýšlely bezkontaktní akce jako byly každotýdenní aktivity pro děti, WoSchovky po Sázevě a okolí, video s klaunem Bambulkou nebo načítání audiopohádek.

V létě jsme nemohly děti ochudit o příměstský tábor, dospělé zase o bleší trhy a konec léta jsme zakončily vystoupením Culinky. Od září jsme mimo stávající (cvičení pro miminka a děti do 3let) otevřely i nové kroužky díky ochotným a zapáleným rodičům a našim novým členkám - Žvanílek, Škola skejtu s Matějem, Neposedné ručičky a Angličtina.

Omezení vnitřních akcí jsme vyřešily halloweenskou a mikulášskou stezkou venku na hrázi a u sv. Martina. Ovšem bylo toho mnohem víc a my doufáme, že si každý našel to své.

Děkujeme všem za přízeň a těšíme se na vás i v roce 2022. Program sledujte na našem webu a Facebooku.

Vaše Woskovky

Novoroční literární příloha Sázavských listů

LEDEN 2022

LOCK DOWN

Michal Viewegh

(ukázka z chystaného souboru nových povídek)

Po několika letech manželství se svou třetí ženou Inkou Robert všechny hádky, u nichž bylo jasné, že se vzduch hned tak nevyčistí, začal řešit útekem: prostě v jedné chvíli rezignoval na jakoukoliv další debatu, během několika minut si zadýchaně (měl nadváhu) sbalil malé příruční zavazadlo, převlékl se do černých džinsů a černé košile (černá zeštíhluje), nasedl před domem do svého postaršího Volva a jednoduše odjel. Inka, která po jejich hádkách pokaždé trucovala v ložnici, slyšela jen lehký skřípot otvíraných vjezdových vrat a pak už jen silný motor auta... A přesně takhle utekl Robert i dnes – jen si navíc ještě v pracovně vytiskl formulář čestného prohlášení k opuštění místa trvalého pobytu (v dané situaci mu jakž takž vyhovující připadala jediné kolonka *Zajištění nezbytných potřeb pro jinou osobu*, a tak jí trochu divoce zaškrtl). Ta *jiná osoba*, to jsem já, pomyslel si. Jako *cílové místo* bezmyšlenkovitě uvedl Prahu.

Když do auta s malým kufrem v ruce nasedal, manželka tentokrát vyběhla ven a křičela na něho, ať už se nikdy nevrací... Připadalo mu to natolik teatrální, že se musel zasmát. Dálkovým ovladačem otevřel vjezdová vrata a pomalu vycouval (očima se při tom stihl ujistit, že v palubní přihrádce leží respirátor). Prakticky ihned, jak za sebou vrata znovu zavřel a rozjel se, manželčin zuřivý bezmocný vztek utichl. S mírným úsměvem projel pomalu městečkem a zrychlil až za cedulí Sázava – a jakmile to udělal, zakusil příjemný pocit náhlé svobody, jakési životní lehkosti – jako kdyby svoboda začínala až od rychlosti sto kilometrů v hodině.

Za první rovinkou Robert trochu zpomalil. U první odbočky na lesní cestu zastavil a už v klidu si ověřil, že v příruční kabele na sedadle spolujezdce má respirátor, peněženku, telefon, diář i veškeré doklady. Poté z auta vystoupil a pro jistotu zkontroloval i obsah kufríku, ležícího na jednom zadním sedadle: měl tam toaletní potřeby, pyžamo, dvoje náhradní slipy, jedny náhradní džiny, dvě trička, dvě košile i ten nový tmavomodrý svetr. Víc toho zatím nepotřebuje, s tímhle snadno přežije třeba i celý týden – pokud si bude moci někde vyprat – klidně i měsíc. Nebo si koupí oblečení nové a může být na útěku třeba rok nebo dva, zasmál se. A taky se už nemusí vrátit vůbec nikdy.

Když už byl venku, došel se k nejbližšímu stromu vymočit, protože tohle doma nestihl. Připadalo mu, že v tom, jak očůrává obvod kůrovitého kmene vysokého smrku, je něco klukovsky dobrodružného, ale současně i dostatečně mužného, bezmála vzpurného. Kdesi uvnitř se stále ještě trochu chvěl, ale jinak měl docela dobrou náladu – zatím mu ji zhoršovalo jen vědomí, že by neměl překročit hranice okresu a že veškeré hotely, penziony i restaurace jsou zavřené. Zbývají snad jen nějaké nelegální podniky, ale o žádných nevěděl.

V náhlém impulsu se rozhodl jet za Petrem K., svým někdejším nejlepším kamarádem (a spolužákem z gymnázia). Petr ovšem Robertovi na konci gymnaziálních studií přebral jeho dívku – spolužačku Janu – a od té doby jejich vztah příslušně skřípal. Potkávali se jednou, maximálně dvakrát ročně – na pivu, na ochutnávce vín nebo na bowlingu, ale vždycky byli minimálně čtyři. Jednou za pět let se také vídali na abiturientských srazech, ale tam se vzhledem k dostatečnému počtu jiných konverzačních možností spolu vůbec ne bavili – a když to naposledy při jiné příležitosti zkusili, samozřejmě se strašlivě pohádali. Není už ale čas dospět? říká si nyní Robert v duchu kysele. No tak jo.

Najít ten řadový domek mu kupodivu ani po letech nedělá problém. Zaparkuje. Je tu nezvykle mnoho aut, tolik jich tu nikdy nebyvalo. A potom že republika chudne! Úzký pruh trávy před domem je sytě zelený. Robert snad až příliš odhodlaně vystoupí a hlasitě přibouchne dveře auta. Nasadí si respirátor a zazvoní – i ten zvonek si ještě pamatuje. Otevře mu Jana.

Jak Robert očekával, zatváří se udiveně.

„Tak tebe bych tu fakt nečekala,“ konstatuje místo pozdravu.

Je bez roušky. Zhubla. Ty černé šaty jí sluší, říká si Robert, kterému pořád nic nedochází.

Jana očima sklouzne po jeho černém oblečení.

„Jak ses to dozvěděl?“ zeptá se ho.

Robert zdvihne obočí a hlavu po svém zvyku nakloní lehce na stranu. Něco tu nehraje, uvědomuje si. Chce odpovědět, ale nakonec se zmůže jen na zavrtění hlavou.

„Neposlala jsem ti parte, protože Petr by si to nepřál,“ vysvětlí mu Jana chladně.

Robert přikývne, ale už ví, že to nezvládne. Jana pokrčí rameny.

„Možná bych ti ho i poslala. Ale všechno jde teď nějak moc rychle...“

„Zasranej covid,“ konstatuje Jana skoro věčně. „Zasraná doba.“

Robert se pokouší ovládat, ale nakonec se přes veškerou snahu rozbřečí. Brečí nejen nad Petrem – brečí i sám nad sebou, nad svým manželstvím – a taky nad všemi těmi mrtvými. Zakryje si rukama obličej a štká doslova nad celým světem.

„Ježišmarjá, co je to s tebou?“ ušklíbne se kysele Jana.

Robertova ramena se stále otřásají. Zpod dlaní přitisknutých na tvář unikají poněkud odpudivé zvuky. Z útrobu domu přibíhají ostatní smuteční hosté a tázavě Janu pozorují.

„Nechceš jít herdek aspoň dál?“ vyzve Roberta jakoby otráveně Jana.

„Když už seš tady?“

Robert rezolutně zavrtí hlavou.

Kam teď ale pojedete? říká si v duchu. Domů ještě nemůže – a ani nechce. No tak prostě pojedete dál. Jen tak nazdarbůh. Nerozhodně se otočí, zamává Janě a vrací se k autu. Otevře dveře a vrávoravě nasedá. Nastartuje a odjíždí, aniž se už po Janě byt jen jednou ohlédne.

Zrychlí.

Třeba se mu povede najít kamaráda, co v týhle zasraný době ještě neuměl, ušklíbne se v duchu kysele Robert. Kamaráda, u něhož by mohl prokázat, že jemu, Robertovi pomáhá se zajištěním nezbytných osobních potřeb. ■

Muzikantská verbež

Luboš Hombré Děťátkovský

(Upozornění autora: Tato rozprávka je výjimečná tím, že si ji může přečíst kdokoli, ačkoliv není pro všechny)

„Vy, muzikanti, jste všichni stejný hovada,“ řekla Balaťáková těsně před odchodem. Rok na to si vzala fotbalistu, čímž vznikl paradox. Fotbalisté hrají proti někomu, muzikanti pro někoho. Fotbalisté chtějí vyhrát a muzikanti hrát. Už tam je položen rozdílný základ filozofie jejich bytí, ačkoliv v očích spousty partnerek jsou stejně všichni stejná hovada. Protože všichni hrají v partě a tu partu hodlají udržovat. A parta často vystaví vztahu parte. A na pohřbu tohoto vztahu hraje parta z partu a fotbalisté

pokračování na str. 11

pokračování ze str. 1 – Muzikantská verbež

losují, kdo vykopává hrob a kdo rozehrává další vztah a kdo půjde na střídačku. A to holky nechtěj. A takový holky, co to nechtěj, nejsou chtěný. A pokud to nějaká chce, tak je jen otázkou času, kdy to chtít přestane. A to je pořád dokola. Prostě kocourkov.

Balaťák se díval za odcházející partnerkou a zavírajícími se dveřmi svého kvartýru a asi dva dny přemýšlel, zda někde neudělal chybu. Pak na to přišel. Samozřejmě že udělal spousty chyb. Ta nejzásadnější byla, že ve své poslední skladbě „Páprdova milénka“ měl začít sólo v dur a ne v mol. Celou skladbu by to ozvláštnilo a rozjasnilo. Ale díky partnerským povinnostem neměl příliš prostoru vdechnout svým skladbám dostatečně plnou duši, ne-li význam. A teď přišel čas pro nápravu. Další chybou bylo, že si už patnáct let nekoupil žádnou kytaru ani aparát. A teď přišel čas pro nápravu. A největší chybou bylo, že nechodil na akce s ostatními muzikanty, dokonce už dva roky ani nehrál v žádné kapele, jen obcházel sám hospody se svojí samohrajkou*. A teď přišel čas pro nápravu. Na žádné jiné chyby ohledně vztahu si nevzpomněl. A tak si dojel koupit kompletní nový aparát a sehnal za hříšné peníze kytaru z druhé ruky od mistra Jurkoviče. Prostě si začal plnit sny. Dal dohromady deset svých nejlepších písniček, promyslel odvážné aranže a vzpomněl na muzikanty, kteří by s ním mohli vstoupit podruhé do stejné řeky (tentokrát už bez zbytečných skřeků – přeci jen je prostě dál, tak ať to z toho leze vše zjevně zpěvně).

Místní muzikantská verbež se scházela každé pondělí, úterý, středu, čtvrtek, pátek, sobotu a neděli v zaplivané putyce *U sklepního psa*. Počet účastníků se lišil podle toho, kolik se jich doma léčilo z předchozího dne. Nicméně vždy jich tam bylo na pár rotaček štamprlat. Minimálně pět znalců světové hudby, tři znalci pentatonik, dva znalci universa a éteru a většinou i jeden machr s absolutním sluchem a výjimečným vyšvihnutím komorního ááá z patra (samozřejmě s oktávovou tolerancí). A když muzikantské božstvo dalo, dostavil se i místní operetní mistr a dokázal hodiny otravovat vzduch rozvahami nad alikvotním tonem a nepřijemným osaháváním kamarádů. Také se mu neřeklo jinak než Buzikant.

Balaťák vešel do putyky a nekuřácký prostor ho hned praštil do nenasazeného respirátoru smradem z cigaret. Tady se to neřešilo. Tady by totiž každá kontrola dostala rovnou přes držku. Prostě kontroly tu měli pod kontrolou. A to se naší verbeži moc líbilo. Ono to totiž ani nebyla hospoda, spíš klub, neboť se tam klubala hudba.

„Nazdár. Ty taky žiješ? Prej už teda... zase žiješ?“ pozdravil ho někdejší spoluhráč Jarouš z rockové kapely „Plnej močák“. Balaťák tam zamlada zaskakoval, ale jelikož šlo o jakýsi revival, dal po čase kapele sbohem s tím, že má na to tvořit vlastní muziku. Čímž se počet jeho fanoušků šmahem snížil o devět desetin.

Balaťák si s chutí přisedl ke stolu, kde sedělo osm místních šumařů, zapálil si dýmku, protože kontroly tu měli pod kontrolou a začal odmořovat prostor od vzduchu. Přišlo pár standardních otázek, jak se má, co dělá, jestli hraje, jestli skládá a pak se chvilku defragmentovaly mozky při mlčenlivém civění do zakouřena.

„Víš proč se kníže Krok nebál o budoucnost svého rodu?“ zeptal se vtipálek Janeček. A rovnou pokračoval: „Protože Libuše mu věštila, že Češi budou ještě v jednadvacátém století poslouchat Kroky.“ Ti co pochopili, se Janečkovu evidentně autorskému vtipu zasmáli. Tím byl vstup ukončen. A Balaťák nechtěl, aby se rozjely další, tak rychle převzal iniciativu.

„Hele, chlapi, asi bych zase začal chodit hrát do zkušebny, jestli by to nevadilo. Plánuju založit novou kapelu. Mám naskládaných docela dost věcí, tak bych se do toho zase opřel.“

„Hmm, tak to jdeš doopravdy v pravou chvíli,“ usklíbl se místní nejlepší bubeník široko daleko.

„Jak to myslíš?“ Balaťák vycítil jemnou ironii.

„Sebrali nám zkušebnu.“

„Cože? Proč?“

To však nikdo nevěděl. Asi opět nějaký podnikatelský záměr, ze kterého sice nic nebude, ale rozloží něco fungujícího. Nejspíš koště nové garnitury.

Balaťákovi začalo být jasné, proč je na stole tolik panáků. Muzikantská tryzna – trýznitel však nekonkretizován. Kopl do sebe panáka kdoulovíce, zapil pivem a dalších deset minut sdílel mlčení. Pak mu to nedalo: „Co budeme dělat?“

„No nevím, jak ty, ale my už na to kašlem. Pořád se o něco snažit a všichni ti jen házej klacky pod nohy. Hele začneme hrát asi fotbal.“

„Cože?“ Balaťákovi se udělalo nevolno. Cítil se vyautován.

„No fotbal. Potkali jsme takového týpka, má přezdívku Keř. Prý vynikající bubeník, zároveň i špička brankář, takže to dohromady jde, hudba a sport. Navíc vlastní tu největší a nejprovařenější hospodu v okrese. Fakt sympaták. Totálně za vodou, charismatickej chlap. No, překecal nás velmi rychle, co ti budu povídat. Od příštího týdne prodáváme aparáty a začínáme chodit na tréninky na fotbalák.“

Balaťák se nestačil divit. Tak teď, když se konečně vybavil novým aparátem a kytarou, má volný kvartýr a mraky času na tvorbu, tak to všichni bývalí kumpáni zabalí? Kopl do sebe dalšího panáka a zvedl se. Tak s fotbalistama fakt sedět nebude! Svět se zbláznil. Tak už i muzikanti se nechaj takhle jednoduše a rychle naočkovat k totálnímu odklonu od reality? Kdyby jim to řekl před rokem, tak by nevěřili. Pokrytci! Totální muzikantský lockdownův syndrom! Finito!!!

Někdo ho chytil za ruku a stáhl do zpět ke stolu.

„Co blbneš. Samozřejmě, že kecáme, zas takový hovada nejsme. V našem věku už nedovedeme běhat ani za holkama, natož někde po hřišti. Neblbni. Řekni nám víc, samozřejmě to s tebou zase rozjedeme, jako za mlada.“

Balaťákovi se v mozku zase velmi rychle vystavěl před chvílí zborcený svět. A začalo se plánovat. Jako vždy, nová kapela vznikla s velikými ambicemi mezi pivními tácky, ačkoliv všichni věděli, že to zase nebude o ničem, jen o tom přijímání impulsů z éteru a chvilkovém pobytu v nepopsatelnou a nenahraditelnou. Prostě takové kolektivní nasávání. Však i muzikanti jsou savci, ne? ■

**Vysvětlivka: Samohrajka – nástroj, který hraje sám, ale ne úplně (vysvětlení autora)*

Germania

Leoš ŠEDO

*(Malá ukázka z románu **Germania**, který vyšel minulý měsíc v nakladatelství Galén. Pátá kniha Leoše Šeda představuje příběh, který se sice odehrává v roce 2020, ale Evropu a svět ovlivňuje skutečnost, že druhou světovou válku vyhrálo hitlerovské Německo. S touto historickou fikcí – v literatuře již vícekrát použitou – se autor snaží vypořádat po svém a pokud možno originálně.)*

Rozhlédne se a malou chvíli uvažuje: do večere zbývá ještě nějaký čas. Ano – právě tak na malou procházku. Za sebou má širokou třídu *Unter den Linden* hučící nepřetržitým proudem automobilů, Pařížským náměstím prochází k Braniborské bráně. Monumentální sloupoví s trigou na vrcholu téměř zaniká v grandiózní zástavbě centra a on si v té chvíli vybaví knihu fotografií starého Berlína. Otec jich měl v knihovně několik, dneska by to už byla vzácnost. Připomínat starou podobu města se nepokládalo za vhodné. Obrázky dávno zbořených židovských domů, celých ulic, jež musely uvolnit místo – ty měly být neodvolatelně vymazány z paměti a pohřbeny v hlubinách zapomnění.

Teď tedy má před sebou úplně jinou scenerii, jiné panorama. Pouliční světla i důmyslně zaměřené bodové reflektory přebíjejí houstnoucí soumrak z něhož vystupují majestátní obrysy Dómu: obrovská hmota umělého vrcholu města rozloženého v širé braniborské rovině, kopule ční vysoko nad nejvyšší body okolních budov. Prosklená lucerna na vrcholu propouští dovnitř denní světlo, na ní orlice držící v pařátech symbol svastiky. Chladným okem dravce shlíží z výšky téměř dvou set metrů. Dóm, vítězný oblouk v dálce za řekou a stroze důstojné bloky budov nové Germanie. Zhmotněná Vůdcova vize. Pomník jeho génia...

Definitivní podobu dostal projekt ještě během války a brzy po jejím

skončení byly zahájeny přípravné práce. Teď, když na evropském i ruském bojišti Říše zvítězila, zadala nová doba německému lidu velkolepý úkol – zajištění plynulého přechodu z válečného na mírový režim.

Přestavba hlavního města však měla mít ve všem absolutní přednost.

Období příprav završil velkolepý ceremoniál položení základního kamene. Stotísícové shromáždění zaplnilo první květnový den roku 1950 celý střed města, které během následujících měsíců a let projde neuvěřitelnou proměnou.

Konečně – bylo to krátce před polednem – vystoupal na slavnostně vyzdobenou tribunu sám Vůdce v doprovodu nejvyšších představitelů Říše. Už delší čas na veřejnosti nepromluvil, i nad jeho dnešním vystoupením se jistota dobu vznášela nejistota, takže dychtivé očekávání bylo vybičované na nejvyšší míru.

Když se pak skutečně objevil, přivítala jej bouře nadšení přecházející v neutuchající ovace: jásavé vlny šly mu vstříc jak mohutný příboj, jedna za druhou. Až po dlouhých minutách se radostně vzrušený dav zklidnil natolik, aby mohl vyslechnout krátký improvizovaný projev.

Vůdcův hlas nesl neklamné stopy únavy, ale obsah jeho řeči prozrazoval nezlomnou vůli a důvěru v německý lid. Závěrečná slova projevu téměř utonula v mnohonásobném provolávání *Sieg! Heill!*, přičemž se znovu a znovu zvedal a jako ve vichřici vlnil nepřehledný les vztyčených pravic. ■

Bláhová Blanka

Hana Kašáková (Šedová)

(ukázka z knihy 21 kalhotek)

Nastal den D. Všechno má promyšlené do posledního detailu. Rozhodně první část celé akce. Pak se uvidí.

Čeká na večer. Je léto. Stmívá se pozdě. Není to však rouška noci, co je potřeba k provedení toho, k čemu se už dlouho chystá. Důležitou podmínkou je zatemnění tátovy mysli, které probíhá – bez ohledu na roční období – kolem sedmé hodiny. Tou dobou už většinou leží na kanapi v kuchyni a neví o světě.

Ještě chvíli slyší zpoza dveří těžkopádné kroky, neartikulované huhlání, něco mezi klením a vzlykotem. Duté rány pěstí do stolu. Ani ne tak agresivní jako spíš zoufalé. Pro jistotu otočí klíčem v zámku. Po-ti-chou-čku. Po-ma-lou-čku. Z těch posledních týdnů má perfektní praxi – umí zamknout tak, aby se neozvalo ani tichoučké cvaknutí. To by totiž mohlo otce, pravidelně balancujícího na hraně deliria, probrat a rozlítit. Následné pokusy o vyrazení dveří do dětského pokojíku židlí, hlavou nebo zkrátka tím, co je ještě schopný udržet, by mohly její plány doslova nabourat.

Zvuky za dveřmi utichají. Tlumený náraz o desku stolu. To se mu hlava pomalu svezla z dlaní, do kterých drmolil slova zhnusení nad světem, nad sebou samým a dost pravděpodobně i nad ní. Milosrdný spánek konečně na pár hodin přerušil jeho mizérii. Tentokrát se ani nestihl odvalit na kanape.

Když počká ještě malou chvíli, řezavé chrápání jí ujistí, že může začít. Teď ho nezbudí ani střelba z kanónu. Už mnoho měsíců se z opice probírá až kolem šesté ráno. Sáhne po zvětralém pivu a lačně jím spláchne kocovinový hnus z patra. Aby se osvěžil, hned si otevře další láhev. Polovinu vytáhne na jeden zátah. Mocně řihne a jde na toaletu. Močí vsedě. Ne snad aby nepotřísnil prkénko. Prostě nemá sílu. Rezignoval na většinu zvyků, kterými muži většinou dávají na odiv svou mužnost. I na tenhle poslední. Dveře na WC si nezavírá. Loká zbytek piva a čeká, až se z opilsti probere i prostata a uleví jeho měchýři. Přesně v tento moment každé říká: „Doufal jsem, že se probudím až na onom světě.“

Teď už z kuchyně zní dřevorubecká symfonie. Slova o onom světě slyšela dnes ráno patrně naposledy. Sahá do šuplíku, ve kterém má pod zámek uložené veškeré své kadeřnické a holičské propriety. Luxusní sada bříteř, klasických i efilních nůžek vykukuje z červeného lakovaného

obalu. Její nejcennější jmění. Popadne je a odhodlaně odemyká dveře do kuchyně. Už nemusí být potichu.

Na stole chrápe zhroucená mužská figura a z pusy jí vytékají sliny. Parodie na člověka. Stín toho, kdo kdysi býval jejím tátou. Ten pohled bolí vlastně mnohem víc než všechny ty facky a pohlavky, jimiž ji s vervou častoval. Mnohem víc než nadávky a ponižování, ke kterému se uchýloval, když na fyzické násilí už neměl páru. Teď tu leží, slintá a ona drží v ruce ostré nůžky. Je jí to celé tak strašně líto. Kdo by chtěl mít v hlavě poslední vzpomínku na tátou, jak – celý brunátný, předčasně zestárlý a zanedbaný – leží na kuchyňském stole vedle vypité lahve vodky. Poslední vizuální vjem ještě živého rodiče. Ta chvíle, kterou si lidé vybavují a litují, že se ním nerozloučili. Protože netušili, že se vidí naposledy.

Ona ovšem ví, že tohle je naposledy. Čekala dlouho. Nelidsky dlouho. To trápení musí skončit. A skončí dnes. Ještě jednou se podívala na oddechující hromádku neštěstí. Je sám, tak hrozně sám.

A vytáhla z pouzdra své čerstvě nabroušené nůžky. Teď nebo nikdy. Vlak odjíždí za dvě hodiny. Aby stihla uklidit a zamaskovat stopy, musí si popíšíť.

Napadlo ji, že mu ještě udělá křížek na čelo. Ne. Ještě by ho vytrhla z plavby na „onen svět“.

Jde na to! Bude někomu chybět?

Odchází do koupelny. A před zrcadlem si rychlými a zkušenými pohyby začne stříhat svou kaštanovou kšticí sahající těsně nad zadek.

Za tenhle výkon by ji mistrová dozajista pochválila před nastoupením ročníkem. To se koneckonců stává často. Jako by nůžky byly její prodloužená ruka. Ovládá je s lehkostí a samozřejmostí, s jakou ostatní pohybují prsty. Stačí jeden pohled na hlavu, jasná představa nebo zadání účesu a z jejího mozku vystřelí signál, který po neuronové dráze doskáče až do špiček nůžek, které suverénně vymodelují z vrabčího hnízda geometricky dokonalou frizúru.

Její prostorová a tvarová představivost by dozajista našly uplatnění v mnoha jiných, možná by se řeklo méně banálních oborech, než je kadeřnictví. Produktový design, architektura, plastická chirurgie! Možná. Snad. Jenomže ona chtěla od dětství česat, stříhat, prostříhávat, barvit, ondulovat, ohánět se břitvou a barvicím štětcem, jako to dělala její máma. Ta máma, po které jí zbyla krabička s několika fotkami, natáčkami, pinetami a svazky dětských kadeří svázaných zpuchřelou gumičkou. Ty vlasy si ona sama ostříhala. Bylo jí tehdy pět let. V nestřeženou chvíli, kdy maminka ve své kadeřnické provozovně právě myla hlavu některé ze zákaznic.

Zatřese hlavou a zbytky odstřižených pramenů dopadnou na dlažbu. Strojek nepřichází v úvahu. Místo něj dokončí proměnu břitvou. Kvapně je zamete do nachystané papírové tašky. Nikde nesmí zůstat ani vlasek. Pohledem zkontroluje cizí krátkovlasou osobu, která na ni hledí ze zrcadla. Má v očích slzy. Ty vlasy. Ta historie. Hřívu tmavých vlasů jí maminka pěstovala a opečovávala od malička. Rozčesávala. Zastříhovala konečky a něžně do nich nanášela olivový olej, aby se netřepily. Pletla copy. Francouzské. Rybí. Jeden. Dva. Bez sebemenšího zatahání jí zručně vyčesávala ohony a roztomilé drdůlky. Účesy a kreace zdobila sponkami, pestrobarevnými gumičkami a věnečky z umělých květin. Moje malá princezno. Říkala. Ty vzpomínky jsou jako v mlze. Každý den si je musí oživovat a přibarvovat. Možná to ani nejsou vzpomínky, ale něco, co si z drobných útržků slepila do myšlenkového fotoalba, kterým tak ráda listuje. Pokaždé, když usíná, cítí vůni olivového oleje a heřmánkového šamponu. Pokaždé pevně zavře oči a maminka najednou sedí vedle ní. Pročesává dlouhé prameny kartáčem z kančích štětín. Vlasy jsou najednou delší a ještě delší. Jako by tahy kartáčem byly magickým dotekem spánku, který jí krůček za krůčkem posílá kamsi do temnoty bezesné noci. Pevný pruh sametové látky, který jí spouští do hluboké studny. Má pocit, že je na něm navázaná jako na laně a zároveň se do něj halí.

Teď má pocit, že je nahá. Jako kuře oškubaná. Ne, nesmí se poddávat

pokračování na str. IV

pokračování ze str. III – BLÁHOVÁ BLANKA

smutku. Ona bude totiž opakem biblického Samsona, který ztratil sílu spolu s useknutým copem. Kdepak. Ona právě udělala první krok k tomu, aby se silnou stala.

Ještě odbarvovač. Není čas na koloristická kouzla. Jde jen o to, aby se z dlouhomasé brunety stala krátkomasá blondýna. Do tajů peroxidu a barev všeho druhu už dávno pronikla. Vedle talentu na střih má vložky i k této kadeřnické disciplíně. Cit pro barvu, odstíny a tóny jí byl dán do vínku. Její oči jsou špičkový stylistický skener. Přejede pohledem jakoukoliv ženu a přirozený algoritmus zhodnotí tvar obličeje, oči, nosu, brady, obočí, barvu pleti, výšku postavy i čela, výskyt pih, akné, odstáté uši či zažloutlé zuby. Mozek si data přežvýká a vyplivne ideální sestřih i barvu pro konkrétní hlavu. Málokdy se netrefí. Za což jí patří závist spolučinců a pochvaly školitelů.

Na sebe však nikdy ruku nevztáhla. Záplava zdravých vlasů nikdy neměla být narušena chemií ani radikálním střihem. Nikdy. Všechno mělo zůstat tak, jak by si to maminka přála.

Z kuchyně se ozve zachroptění. Zatají dech. Za chvíli je zase ticho. Pokračuje v proceduře. Na odbarveného ježka nanese medovou blond. Průběžně likviduje obaly. Barvu smyje slabým proudem vody a ošetří závěrečnou péčí. Foukání je zbytečné a z pochopitelných důvodů i nemožné. Dílo zkázy a spásy je dokončeno. Mistrová by si zaťukala na čelo. Tohle není šikézni. Řekla by. Mokré blond štětiny rámují snědý obličej s tmavým obočím a malým pigmentovým knírkem pod nosem. Výrazné lícní kosti vystoupily a smutné hnědé oči se zase plní slzami.

Tak dost. Nic lepšího přece udělat nemůže. Projde kuchyní kolem spícího otce. Musí ho tu nechat. Když o tom přemýšlí, tak ho vlastně nikdy nepřestala mít ráda. To on jí. Přece. Dával jí za vinu maminčinu smrt. Ze zoufalství a smutku. Potřeboval najít viníka. Tak ho udělal z ní. Mohl by to klidně hodit na výrobce vozů Škoda, že jejich automobily nevydrží náraz do stoletého dubu. Nebo by mohl svou zlobu nasměrovat za tím – již dávno zemřelým člověkem – který osudný dub v zatáčce za vesnicí zasadil. Taky by mohl svou frustraci namířit proti rodinnému zubaři, který měl ten den nečekaně zavřenou ordinaci, takže bylo nutné odvézt plačící dítě s oteklou tváří do krajského města na pohotovost. Zkrátka mohl obvinít kohokoliv, ačkoliv věděl, že to byla prostě jen tragická shoda okolností, nebo spíš nešťastný osud. Nikdo za to nemohl. Nikdo neměl pykat. Tak proč jí tehdy sakra řekl, že maminka by klidně mohla žít, kdyby si ona pořádně čistila zuby!

Rozhlédne se po pokoji. Loučí se. Kromě frizérského nádobíčka a tašky s odpadem po kadeřnickém výkonu roku si neodnáší nic. Vcelku malý batoh s tím nejnужnějším si balila průběžně a schovala ho v zahradě pod hromadu prken. Malý zlatý poklad je zakopaný pod starou jabloní. Ten sebere jako poslední.

Klíče nechává na místě. Slušelo by se zabouchnout dveře. Ne. Potichu odchází do – jedinou pouliční lampou osvětlené – budoucnosti. ■

Pašerácká stezka

Václav Tůma

*Již nefouká ze strniště
a stromy zdobí mráz,
víška sněhem zasypána,
je tu zimní čas.*

*Bílý sníh slétl z nebes,
na políčka podle cest.
Paní zima už je tady,
nad krajinou ticho jest.*

*A když v kraji v zimním hávu,
nad skálou vločky poletují,
u cesty stromy ojínělé,
časy zlé tu pamatují.*

*S báglem velkým pašerák,
jak v těch časech bývá,
po té stezce něco přines',
ve víscce se přes noc skrývá.*

*I jednoho večera,
měla přijít naděje,
však vojáky vše obklíčeno.
Na útěk už pozdě je.*

*V tom babička děti volá,
„pojdte domů a pak spát.“
Zase zítra na pašeráky,
Za humny si můžou hrát.*

Kalamita

Jindra Mannová (Povídka z knihy „Stopy zanechané životem“)

Za socialismu se říkalo, hovorově mezi lidmi, jízlivě, sněhovým vločkám „kalamitky“. Hovorově platilo, že 1 cm napadlého sněhu a 1 stupeň pod nulou je jednotka kalamity. Sníh hrozným způsobem komplikoval v zimních měsících dopravu v Čechách, jako by nikdo nepředpokládal, že bude v zimě padat. Všichni šoféři, kteří byli nuceni v tomto období cestovat, s obavou hleděli na oblohu, jestli zasněží a jestli nastane dopravní kolaps, sněhová kalamita.

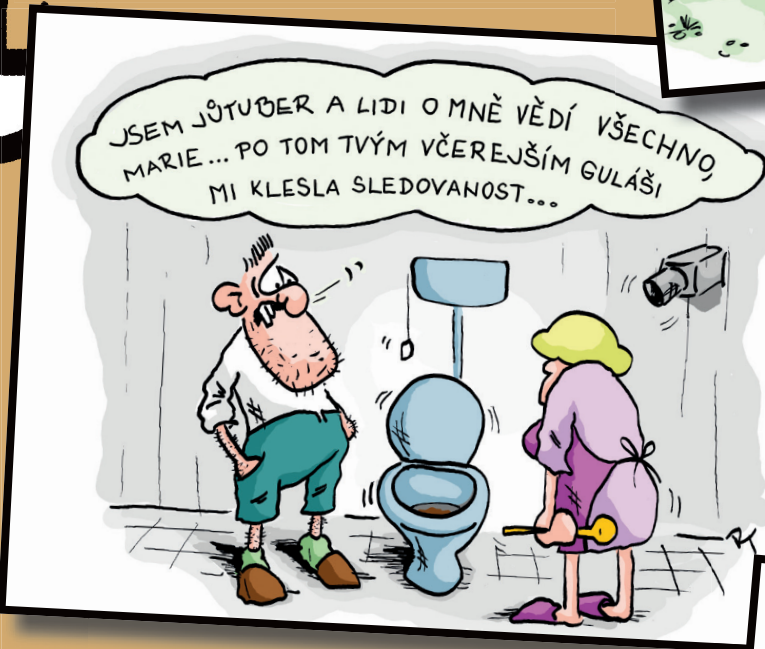
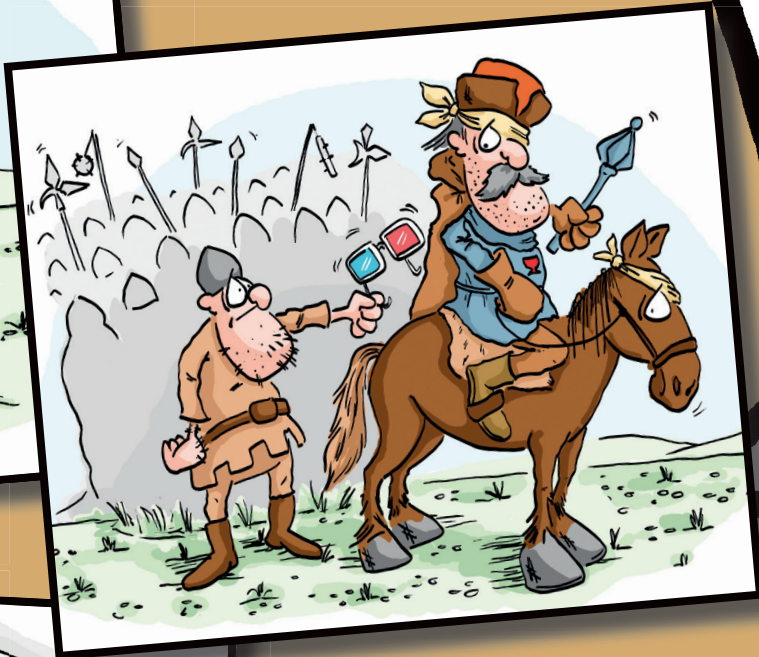
„Teď už je to jiné, situace se jistě změnila, pár centimetrů sněhu v dnešní době nemůže být přece problém,“ utěšovali se prarodiče, když očekávali v teple domova příjezd vnuka z ciziny. Letí přece letadlem Basilej – Praha a pak se k nám dopraví vlakem. S trochou obavy sledovali souvisle zataženou oblohu, ze které se nepřetržitě od rána sypaly velké vločky sněhu, krajina trochu ztemněla, ale pak bělela a bělela. Pohled z okna do dále z klidu domova působil velice poeticky.

Ale pro jistotu sledovali zprávy a internet. „Nejvíce nasněžilo ve středočeském kraji, dále v kraji západočeském,atd. Sníh komplikuje dopravu na dálnici D1, D5,atd. Ale komplikuje i dopravu na letišti.“ Prarodiče zpozorněli. Objevila se dokonce zpráva, že letiště Praha letadla nepřijímá. Pak dlouho nic, žádná zpráva, prarodiče trnuli. Pak se objevila zpráva: „Letadlo z Holandska a ze Španělska museli odklonit do Brna.“ „To by ještě šlo,“ říká děda, „David v Brně studoval v rámci errasmu, tam on se vyzná, i jak se dostat z letiště na nádraží, to by snadno zvládnul.“ A na internetu se objevila další zpráva: „Letadlo z Turecka a Izraele museli odklonit do Vídně.“ „Tak by třeba ještě poznal také Vídeň, tam ještě nebyl,“ utěšovala se babička. Ale s nervozitou a napětím sledovali další zprávy. Dlouho nic, žádná zpráva. „Asi sníh na letišti brskně odklidili a vše se vrací do normálu, lety asi probíhají podle plánu.“ Uklidňuje babičku děda.

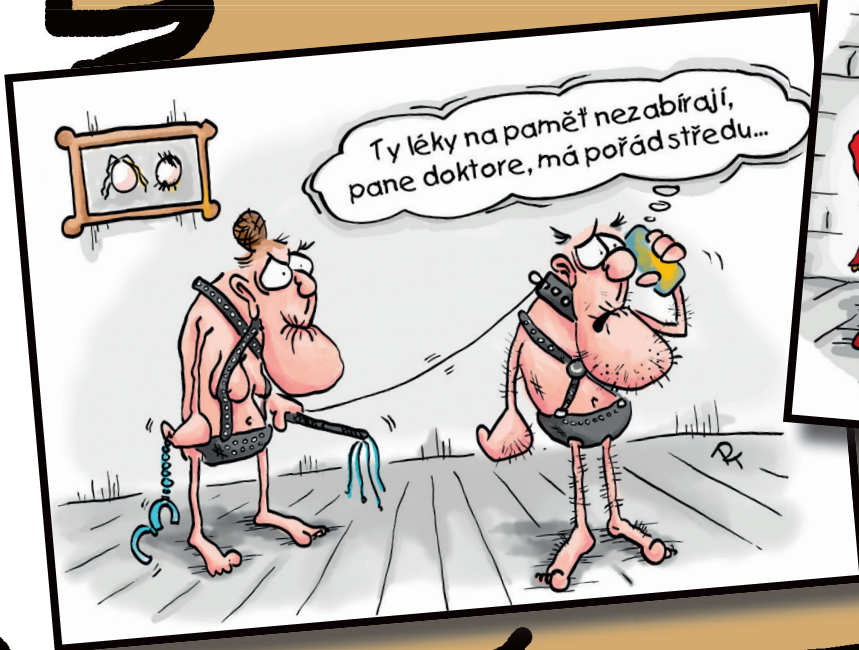
V tom přišla SMS: „Jsem v Praze, ale přijedu později, David.“ Nedočkavě na vnuka čekali a ten až k večeru dorazil. S veselou náladou, pln života a vtipů. Vyprávěl: „Cesta letadlem probíhala celkem v pohodě, ke konci s trochou stresu z přistání v Praze, ve sněhu. Ale přistáli jsme, jen jsem zaznamenal, jak podkluzujem. Nejhorší máme za sebou, teď už nás rychle odbaví, jen se přepravit na vlak a jsem doma, tedy u prarodičů, kde se cítím jako doma. Letištní hala byla tak zhruba asi 50 m daleko, i přes neustále padající sníh, tedy byla v dohledu. Ale nastaly nějaké nám nepochopitelné komplikace, které prý ztěžoval sníh, který ležel na letištní ploše ve výši asi 10 cm. Tím prý způsobil takový organizační zmatek, že schůdky k letadlu nemohly být přisunuty, turniket na průchod k letištní hale nemohl být přistaven. A my, cestující čekali a čekali.

Z dlouhé chvíle jsme se dívali z okna a sledovali dění kolem. Zahlédli jsme také nějaké pracovníky letiště, byli tři, jak vedle letadla začali ručně hrnout sníh. Bylo mi to divné, že takto se odklízí ručně v Čechách na letišti sníh a sledoval jsem spolu s ostatními cestujícími, samozřejmě i cizinci, co se bude dít dál. Pracovníci sníh dále hrmuli, až z něho začali dělat koule, jednu největší, druhou o něco menší a pak ještě jednu – menší. Největší dali dospodu, pak upevnili prostřední, na ni nejmenší. Když na nejmenší posadili trojúhelník jako čepici, přidělali oči, nos a pusu – všem v letadle bylo jasné, že pracovníci letiště postavili sněhuláka.“ To už se náš vnuk neudržel a propukl při vyprávění v nehorázný smích, protože to opravdu nečekal. Takový zážitek na letišti se hned tak neuvidí! Někteří pracovníci letiště se i v této „kalamitní“ době nudili, neměli co dělat, z dlouhé chvíle stavěli sněhuláka. Vnuk nemohl pochopit tu organizaci práce na našem letišti. A vyprávěl to s vervou a barvitě nejen nám, ale i všem příbuzným a známým a bavil se a my i oni s ním.

Cesta letadlem Basilej – Praha trvala hodinu a čtvrt, dvě a půl hodiny čekali v Praze v letadle, než mohli z letadla vystoupit. Je vidět, že i dnes je 10 cm sněhu problém a způsobuje dopravní kalamitu. ■

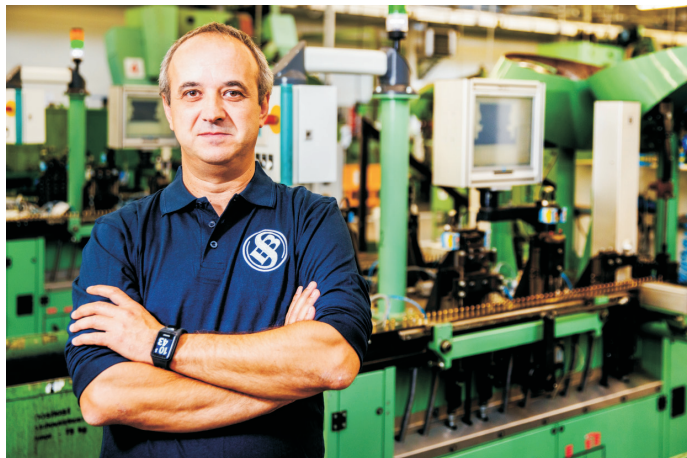
RADEK TUPÝ.

Sellier & Bellot a.s.

seřizovač za 35 - 45 tis. měsíčně
po zapracování

Stavíme **výrobní halu ve Vlašimi** a hledáme zručné **seřizovače** strojů pro lisování a další zpracování kovových komponentů (např. výrobu nábojnic). Jedná se o kvalifikovanou práci **v nepřetržitém, nebo ve třísměnném provozu**. Součástí práce je seřizování, údržba a obsluha strojů, ověřování požadované kvality výrobku daného stroje. Vhodného zájemce o práci u konkrétního stroje připravíme a zapracujeme. Nástup je možný **od 1. března 2022 nebo později dle dohody**.

Kontakty:

Nabídky na e-mail kariera@sellier-bellot.cz.
Případné dotazy na telefonu 603 836 912
www.sellier-bellot.cz

Nabízíme:

- možnost dlouhodobé práce
- stabilní ekonomické podmínky
- pět týdnů dovolené
- sníženou pracovní dobu (37,5 hodin)
- závodní stravování
- další benefity

VFELECTRIC specialista elektro Sázava, Benešovská 4

3.-9.1. 2022

VÝPRODEJ

**VELKÝ VÝBĚR ZBOŽÍ
ZA AKČNÍ CENY!**

+420 327 321 678 Po - Pá: 8:00 - 17:00 So: 8:00 - 11:30 sazava@vfelectric.cz

Aktce probíhá do vyprodání zásob.

OBNOVA ZAHRAD

NEJLEPŠÍ ČAS NA ŘEZ STROMŮ JE V ZIMĚ A ZJARA

- **ŘEZ+KÁCENÍ** ovocných/okrasných stromů, keřů; křovin
- **REVITALIZACE:** přeprojektování + nové výsadby
- **DLOUHODOBÁ ÚDRŽBA** stávající/vysazené zeleně
- **ZÁVLAHY, terénní úpravy + drobné zednické práce**

Podrobně na: www.OBNOVAZAHRAD.cz
tel.: 723 165 502

+ **MED OD VČELAŘE**

3 druhy (květen, červen, červenec), BIO kvalita

**AUTOCENTRUM
SÁZAVA**

Centrum služeb pro motoristy

**Kompletní servis osobních
a dodávkových vozidel**

Pneuservis

Servis klimatizace

Diagnostika

Příprava a zajištění EM a STK

**Náhradní vozidlo po dobu opravy
ZDARMA**

**Servis, dovoz, poradenství,
registrace Historických vozidel**

AUTOCENTRUM SÁZAVA, ul. Generála Vedrala Sázavského 517
285 06 Sázava
Petr Král 608 227 340

